

[Arbejdsministeren.]

skal jeg ikke gå nærmere ind på indholdet, men henvise til de bemærkninger, jeg dengang fremsatte.

Det foreliggende forslag er i forhold til det tidligere uddybet med en bestemmelse, der tager sigte på at hindre, at ledelsen og de ansatte på grund af bestemmelser i en overenskomst afskæres fra lokalt at etablere deltidsordninger, de kan blive enige om.

I bemærkningerne til forslaget henviser forslagsstillerne til bestemmelserne om deltidsarbejde i fællesoverenskomsten mellem industri-fagene og Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark og SID, som også findes i f. eks. jern- og metalindustriens overenskomst. Det fremgår af disse bestemmelser, at virksomhederne kun under visse nærmere betingelser kan antage arbejdstagere til deltidsarbejde, og at virksomhederne normalt ikke må reducere antallet af fuldtidsbeskæftigede i forbindelse med etablering af dette arbejde.

Spørgsmålet om, hvorvidt der på det private arbejdsmarked skal være adgang til deltidsbeskæftigelse og i bekræftende fald i hvilket omfang, er traditionelt et af de områder, der drøftes ved forhandling mellem arbejdsmarkedets parter, og de af forslagsstillerne fremhævede eksempler på overenskomstbestemmelser om deltidsarbejde er for mig netop et eksempel på, at deltidsbeskæftigelse er et spørgsmål, som arbejdsmarkedets parter er opmærksomme på, og hvor muligheder og problemer varierer fra branche til branche og derfor kræver en branchekyndig behandling.

Hvor det er praktisk muligt, er der jo også allerede i vid udstrækning inden for det store overenskomstområde aftalt adgang til deltidsbeskæftigelse. I nogle tilfælde indeholder aftalerne ikke særlige begrænsninger, i andre tilfælde, som f. eks. inden for de områder, jeg nævnte før, har parterne i overenskomstforholdet fundet det hensigtsmæssigt at aftale visse begrænsninger i arbejdsgiverens adgang til at antage arbejdstagere på deltid.

Jeg ser meget positivt på anvendelse af deltidsbeskæftigede, men adgangen til deltidsbeskæftigelse kan have så indgribende og på mange måder på forhånd ret uberegnelige virkninger, at det vil være meget vanskeligt for andre end netop parterne selv at vurdere problemerne og deres løsning.

Jeg mener derfor fortsat, således som jeg også gav udtryk for det ved førstebehandlin-

gen i november, at det ikke ville være rigtigt, om regeringen som foreslået af venstre optog forhandling med arbejdsmarkedets parter på dette område, og jeg kan derfor ikke anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Erling Dinesen (S):

Det er rigtigt, som arbejdsministeren lige har nævnt det, at vi drøftede spørgsmålet om deltidsbeskæftigelse, især inden for den offentlige sektor, i forbindelse med augustforhandlingerne; der er blevet truffet en aftale herom, og denne aftale er ført ud i livet.

Forholdene er imidlertid mere komplicerede på det private arbejdsmarked. Man kan vel næsten sige, at der kendes tre mønstre. Der er simpelt hen på det private arbejdsmarked områder, hvor der ikke er mulighed for deltidsarbejde. Det gælder f. eks. byggefagene og store dele af industrien, og det gælder forskellige lønmodtagergrupper, f. eks. arbejdslederne, værkførere og andre lignende grupper.

Så har vi hele det voksende serviceområde, og her er det største jo HK-området, hvor der ikke findes begrænsninger, når talen er om arbejdstiden, og noget helt tilsvarende gælder på andre serviceområder. Der er altså for så vidt fri personlig aftaleret om arbejdstid, i alle tilfælde er det den måde, det praktiseres på inden for disse områder.

Så er der som nævnt i forslaget de særlige aftaler, som Arbejdsgiverforeningen har indgået med Kvindeligt Arbejderforbund og Centralorganisationen, aftaler, som er indgået af mange grunde, men også for at undgå misbrug og et for hårdt arbejdstempo. Men på en række områder er der altså ingen begrænsninger.

Jeg må som arbejdsministeren sige, at det her drejer sig om problemer, som kun arbejdsmarkedets parter på de enkelte områder har fornødent kendskab til, og derfor kan vi ikke gå ind for forslaget. Jeg mener, det er fagligt forhandlingsstof, men vi kan jo få flere oplysninger herom under udvalgsarbejdet. Vi har jo god tid nu, da overenskomsterne er forlænget for en 2 års periode.

Så vil jeg gerne føje til, at det er en misforståelse, hvis man tror, at der ikke er sket noget på dette felt. Det er ikke så forfærdelig mange år siden, at der blev åbnet mulighed for deltidsforsikring i arbejdsløsheds-kasserne, og lad mig nævne, at det allerede nu er sådan, at 30